

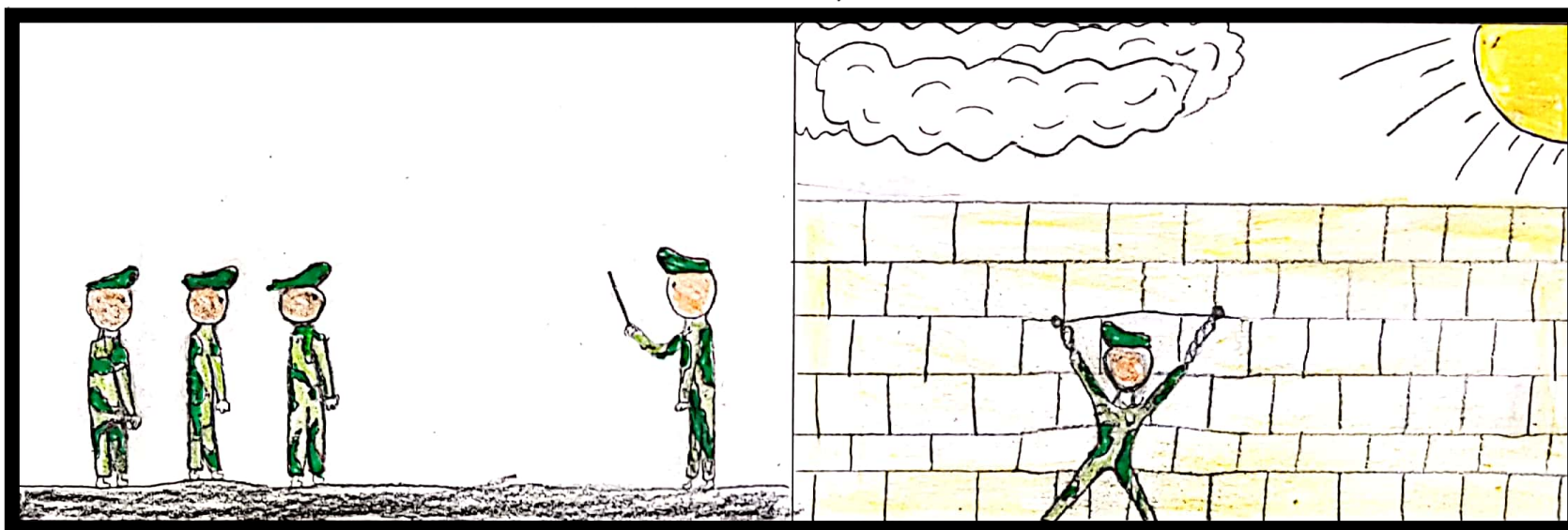
Liban Manka Manula Splicanina
u kam se urolarai istanija snete u domice Judit
u nensih punacki slozena
kako ana ulis vojvodu Olofoma
pa sridu najske jezgine
i oslahadi puk vradski
od nelike puzilki

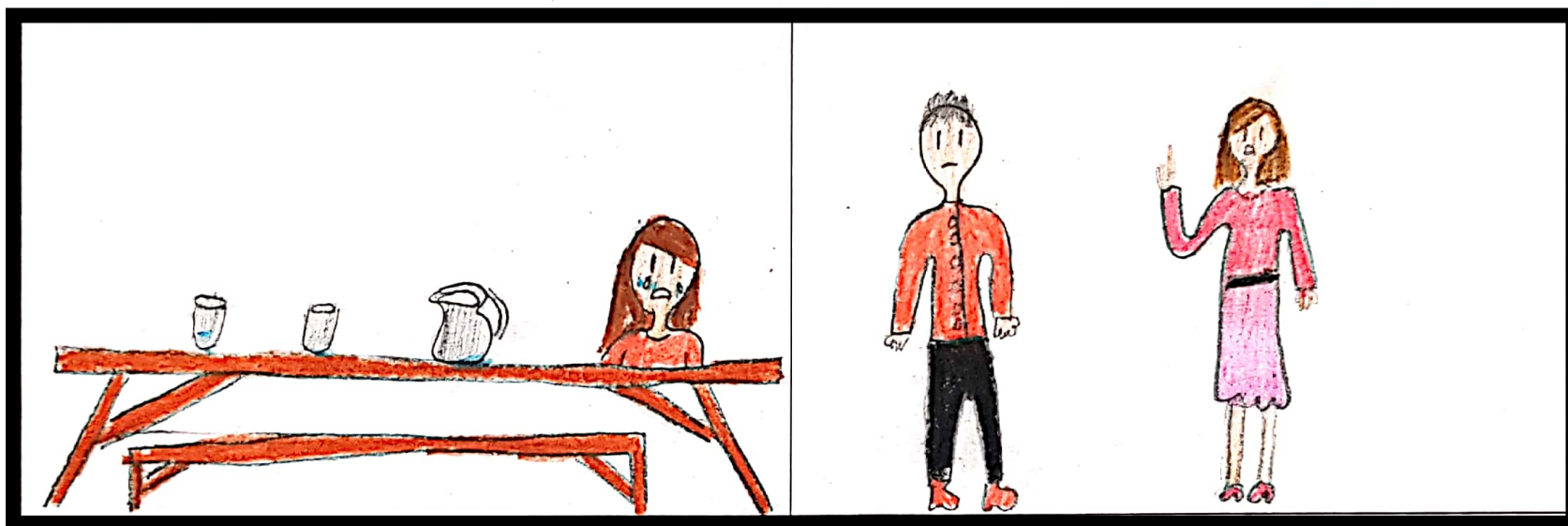
Nabukodonosor, kralj od Babilonije i od Asirije, daršeci tad grad Niniwe, probi Anzazata, kralja od Medii, kon rike Eufrata. Posla k mešastnikom svojim da se podlože njemu, podložiti se ne htise. Pride napokon u zemlju izraelsku. Bi velik strah po svoj zemlji.

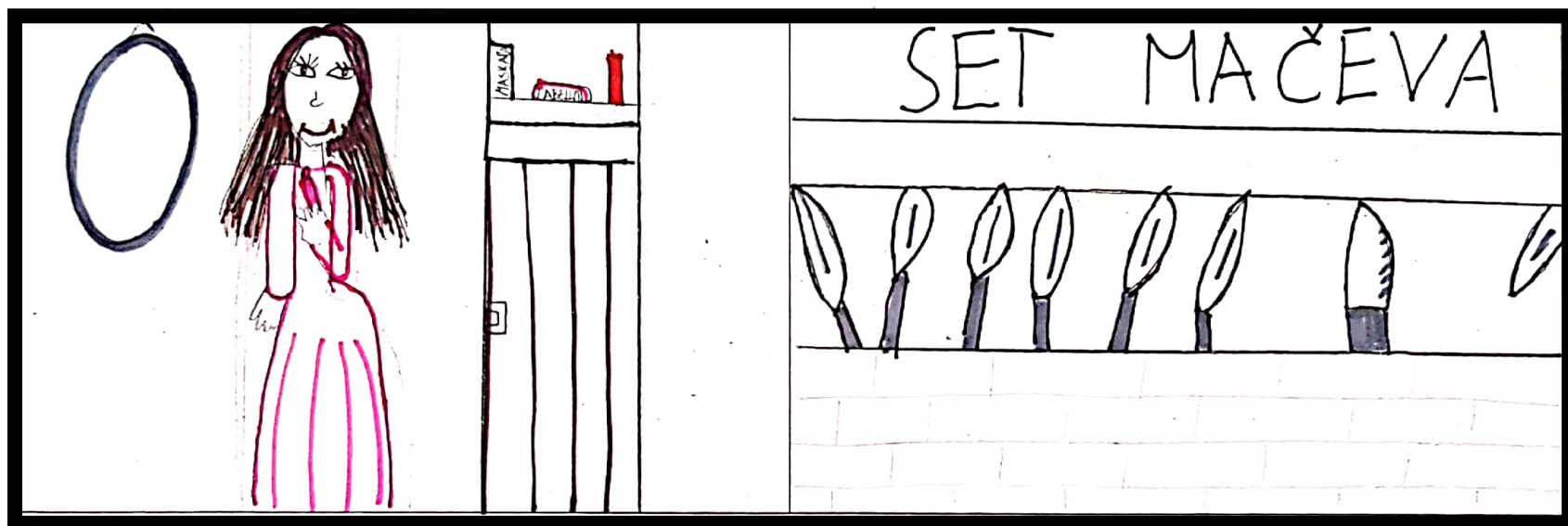
U Jeruzolim činiše mnoga ponižen'ja i posvetilišća Bogu se priporučujući.
On podstupi Betuliju; odvrati vodu ka u grad teče, zdenca prigradske čini čuvati.

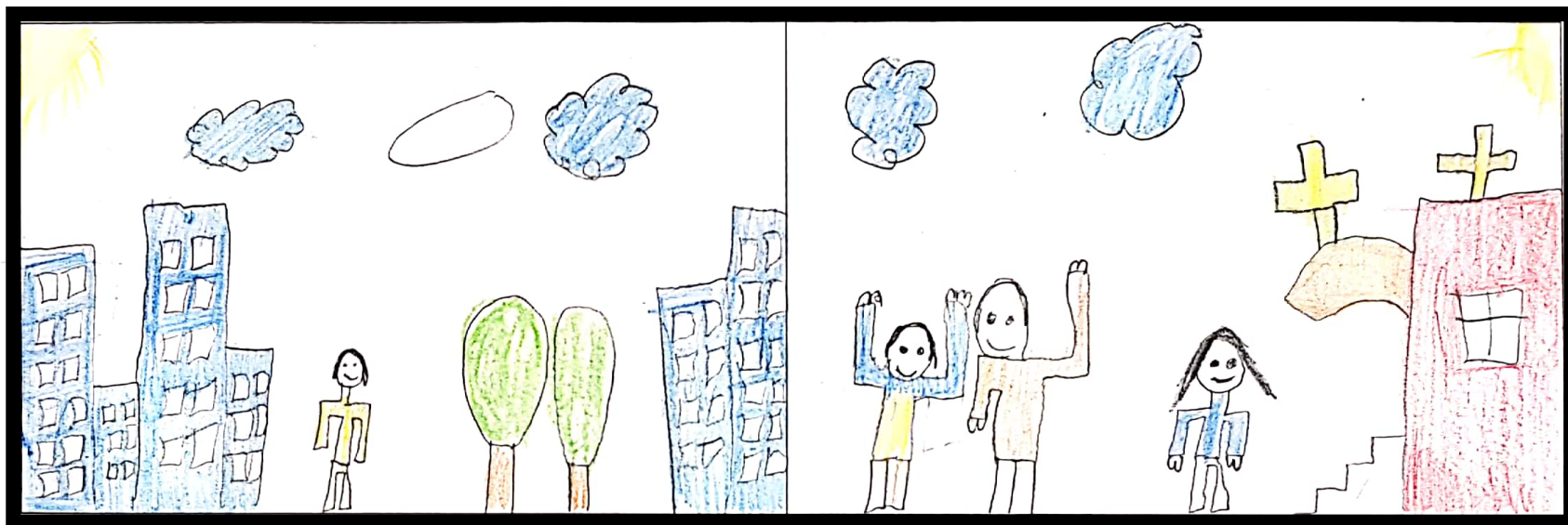
AKIORA, VOJVODU SVOGA OD AMONITI, JER REČE DA NEĆE
MOĆI ŽIDOVE SVOJEVATI AKO NE BUDU ZGRIŠILI BOGU SVOMU,
VEZANA ČINI POPELJATI I PRIDATI BETULIJANOM OBITUĆI SE ZAJEDNO
Š NJIMI GA ZGUBITI.

Nesta vode u gradu, ktku se pridati. Ozija, knez od grada, moli jih da bi još čekali pet dan pomoći Božje. Judita, udovica sveta i plemenita, kara jih da bihu Bogu roke postavili.

Sama onaj noć moli se Bogu, ureši se, pojde s rabom svojom
Abrom ka Olofernu i nakon četvartoga dne, kad on pijan
zaspa, odkla mu glavu nožem njegovim.
Stavi ju na grad: vojske se pristrašiše, grajane ih tiraše,
biše, odriše, bogoti se vratiše.

To vidjehi Akion, prija viru njih pribiva s njimi u Betulija.
Od Jerrozolime dojde veli pon Eljakim sa svimi popi
Juditu vidjeti. Boga slaviše, nju hvališe.

Dva svojimi poje u Jeruzdim, pokloniš se u tempal, dane prikoraš.
I tuj se tri mesca veseljši, domom se vrnješ. Jubitā porli ponoga
muša Manasepa drugoga, re poje. Tiri smo pet lit, leže u grob muša
svoga. Sedam dan ju puk sitova.

Za nje života ne oútiše nevolje rati niki. I dan
dobitga nje svako godišće li bráren i čitovan od
vega muka izraelskog dokla tarpíše u stanju
svome. Na svem varda Bogu hvála. Amen!